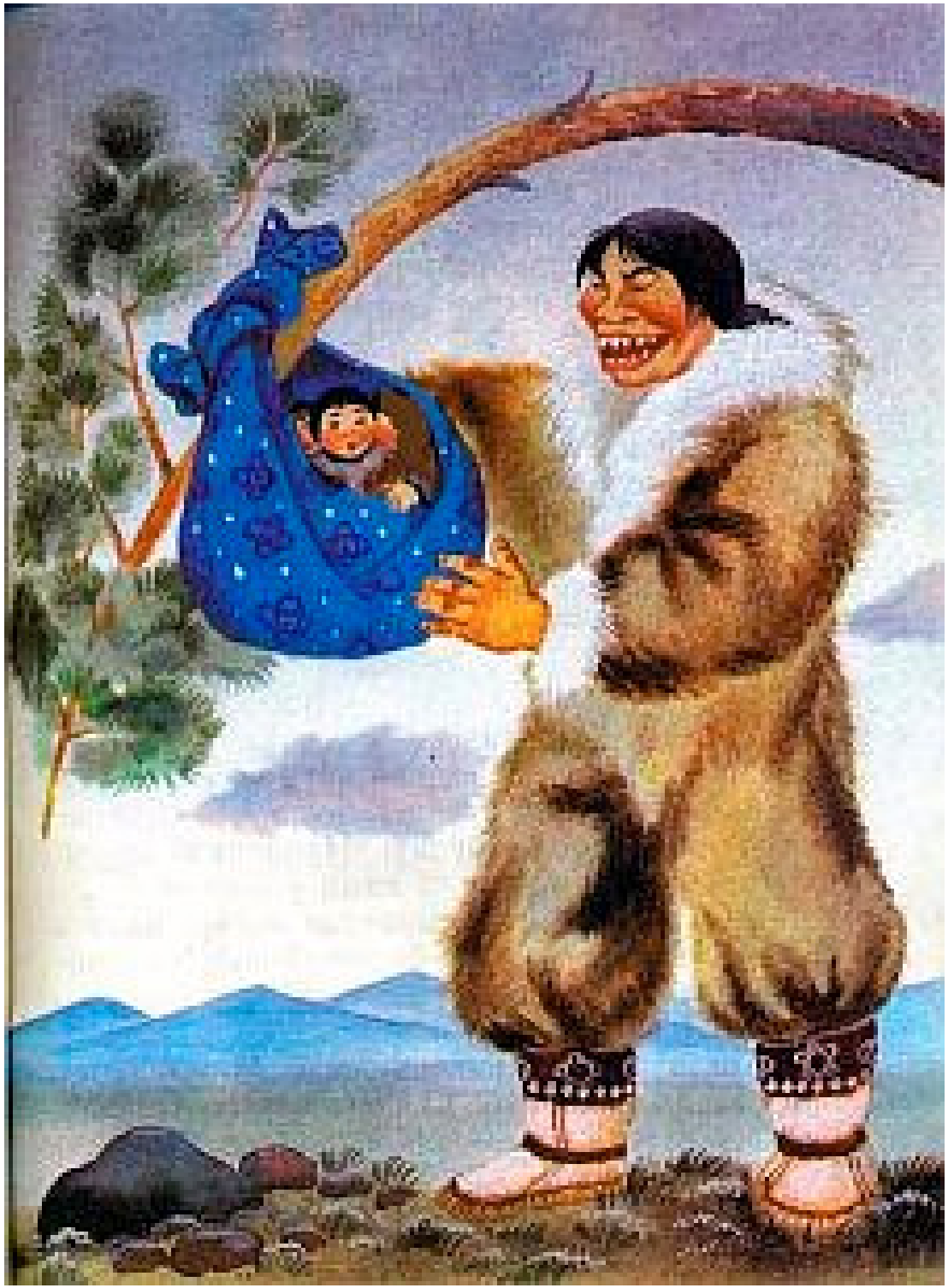

הענקה מאירהזפאק

מאגדות אסקימוסים

כך מספרים הזקנים.
פעם הלכה נערה בטונדרה לאסוף גרגירים מתוקים.. ראתה אותה הענקה מכשפה מאירהזפאק, תפסה אותה, שמה בתוך מעיל עור גדול, קשרה היטב שרוולי המעיל סביב, כדי שהנערה לא תצא. אחר כך תלתה את המעיל על עץ גבוה והלכה בדרכה.
הוציאה הנערה ראש מהמעיל וראתה - הנה עובר דוב.

"דוב, דוב! תוריד אותי מהעץ. הענקה מאירהזפאק תלתה אותי שם ואני לא יכולה לצאת."
ראה הדוב את הנערה ואמר "לא, לא אוריד אתך. הציידים שלכם מנסים לצוד אותי כשאני מחפש אוכל לחורף. לא מגיע לך שאוריד אתך!" והלך.
"אתה חיה רעה!" קראה אחריו הנערה.
עורב עף מעל העץ. ראתה אותו הנערה וקראה "עורב, עורב! תעזור לי! שחרר אותי מכאן. תוריד אותי מהעץ!"
"לא, לא אעזור לך!" קרא העורב "כשאני בא אליכם לאכול את שאריות הארוחות שלכם, אתם מגרשים אותי, מנסים להכות במקלות! שמאירהזפאק תיקח אותך לשפחה שלה" ועף לו הלאה.

נשארה הנערה תלויה על עץ.
הענקה מאירהזפאק חזרה והתחילה לשחרר את הנערה מהמעיל. היא חתכה את השרוולים בסכין והסכין פצע את הנערה באצבע. אך מאירהזפאק לא הרגישה בכך.
היא לקחה את הנערה ליארנגה שלה והנערה שירתה אותה ימים אחדים.
ויום אחד אמרה לענקה "דודה, תני לי לצאת מיארנגה, לטייל קצת בחוץ. כבר כמה ימים לא ראיתי שמש."
"אבל תברחי אם אתן לך לצאת."
"איך אברח? לך יד ארוכה, מיד תתפסי אותי."
הסכימה הענקה מאירהזפאק, אבל קשרה את נערה לעמוד היארנגה בחבל, שלא תברח.
הסתובבה הנערה בחוץ, קשורה,

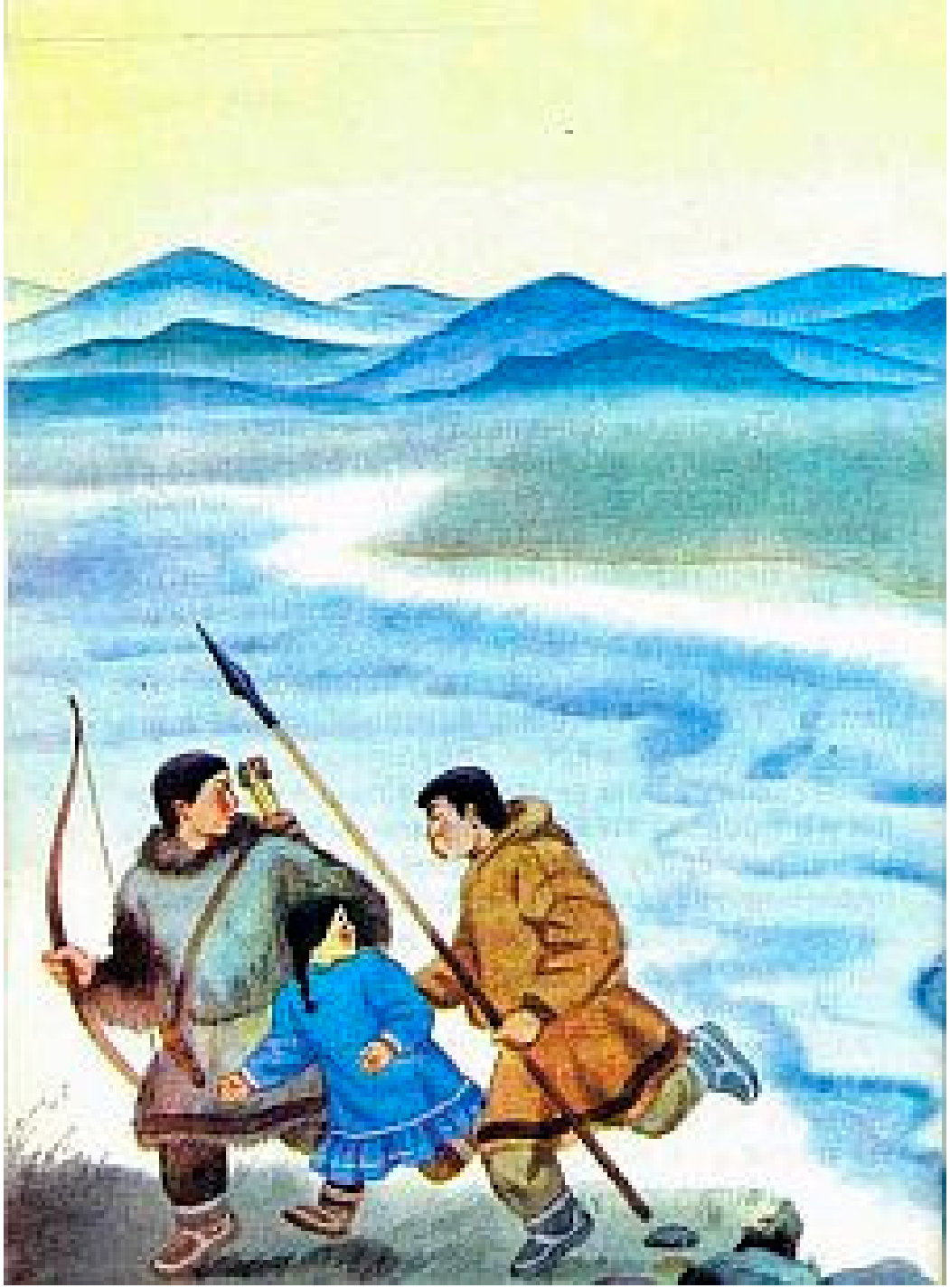

ופתאום רואה - הולכים שני גברים. אחד עם קשת, שני עם חנית. הם התקרבו והכירה אותם, הרי אלה האחים שלה. גם הם הכירו אותה. ניגשו בשקט, שחררו אותה ומיד התחילו לברוח הביתה. הרגישה מאירהזפאק שהנערה בורחת והתחילה רדוף אחריהם. והענקה גדולה, רגליה ארוכות, כל צד שלה כמו עשרים צעדים שלהם. מהר התקרבה אליהם.

אמרו האחים "הענקה פצעה אתך באצבע, אז בוודאי העבירה לך קצת מכוח הכשפים שלה. נסי לעשות דבר מה כדי שלא תתפוס אותנו."

שמה הנערה אצבע שלה על אבן קטנה והאבן הפכה מיד לסלע גדול שחסם את הדרך בפני הענקה.

אלא שהענקה עלתה בקלות על הסלע, קפצה ממנו לצד שני והמשיכה לרדוף.
ואז הנערה שמה את האצבע שלה לתוך שלולית של מים והשלולית הפכה מיד לאגם עמוק שהענקה לא יכלה לעבור.
נשכבה הענקה מאירהזפאק על החוף והתחילה לשתות את המים, שתתה, שתתה, שתתה כל המים שבאגם.
מילאה את בטנה במים עד שהבטן נעשתה גדולה-גדולה והתפוצצה!
והאחים עם הנערה חזרו בשלום הביתה.